

Bilag 21.

folkning. Men formålet med lov er beskyttelse af mennesket, og vi hævder, at den sydafrikanske regerings handlinger er af en sådan karakter, at den øvrige verden har ansvar for, at der træffes visse skridt til beskyttelse af mennesket.

21. Der er en ting, hvorved undertrykkelsen i Sydafrika adskiller sig fra andre undertrykkelsesregimers. Den apartheidpolitik, som den sydafrikanske regering har anlagt, og som i større eller mindre grad støttes af næsten alle landets hvide borgere, hviler på en tilsidesættelse af al menneskelighed. Om man i Sydafrika har en privilegeret stilling eller er udsat for undertrykkelse afhænger alene af en eneste ting, som intet menneske formår at ændre — et menneskets hudfarve, dets herkomst, dets forfædre. Er man sort, kan man ikke undslippe denne klasseinddeling, og det kan han heller ikke, hvis man er hvid. Er man sort millionær og vel bevandret i statsvidenskab, er man dog stadig underkastet paslovene og til stadighed udelukket for deltagelse i det politiske liv. Er man hvid, vil selv protester mod systemet eller et forsøg på at forkaste raceadskillelse kun føre til den adskillelse og den ringe trøst, som et hvidt fængsel frembyder. Tro, evner og opførsel er alle uden betydning for et menneskes stilling i samfundet; alt afhænger af ens race. Det, at man er et menneske, tæller ikke. Hele regerings- og samfundssystemet i Sydafrika hviler på nægtelse af lighed blandt mennesker, og dette system opretholdes gennem en hensynsløs fornægtelse af flertallet af befolkningens og dermed uundgåeligt af alles menneskerettigheder.

22. Alt dette er velkendt og bliver til stadighed fordømt i De forenede Nationer og

andetsteds. Det ser imidlertid ud til, at mange lande lader folkeretten gå forud for hensynet til menneskehedens; derfor efterfølges ordene ikke af handling. Men selv om folkeretten anses at udelukke aktiv bistand til de sydafrikanske modstandere af apartheid, så kræver den dog ikke, at der gennem personligt og handelsmæssigt samkvem gives hjælp og støtte til en regering, der nægter størstedelen af sine indbyggere menneskeværdige kår. Sydafrika burde udelukkes af De forenede Nationers særorganisationer, ja af selve FN. Det burde udstødes af verdenssamfundet. Det burde holdes uden for verdens handelssamkvem og henvises til at blive selvforsynende, om det kan. Man kan ikke tolerere, at den sydafrikanske regering samtidig med at tilsidesætte selve begrebet om menneskehedens enhed drager fordel af den styrke, der ligger i venskabelige internationale relationer. Afrika kan visselig ikke affinde sig med opretholdelsen af den nuværende politik mod mennesker af afrikansk afstamning.

23. Dette manifests underskriivere hævder, at principperne om menneskets lighed og menneskets værdighed har gyldighed også i Sydafrika, såvel som i koloniområderne i det sydlige Afrika.

Før der kan skabes grundlag for en fredelig udvikling på dette kontinent, må disse principper anerkendes af enhver nation, og der må i ethvert land gøres et bevidst forsøg på at gennemføre dem.

24. Vi bekræfter på ny vor bekendelse til disse principper om menneskenes lighed og menneskets værdighed og til doktrinerne om selvbestemmelse og ikke-racisme. Vi vil arbejde for deres udbredelse i vore egne lande og på hele det afrikanske kontinent.